

MEGVAKULT SZAVAK

[SZÓ-BESZÉD]

2025-06-25 | JEGYZET, SZÓ-BESZÉD

Új rovatunkban olyan műalkotásokhoz vagy műrészletekhez kértünk szerzőinktől jegyzeteket, amelyek a nyelv és a beszéd témáját járják körül.

FECSKE CSABA: SZÖG A ZSÁKBÓL

megvakultak a szavak
 az érzés kihúlt
 mint későn érkezők
 asztalán a leves
 az idő mint fregoli kötele
 nyúlik kettőnk alatt
 jerikói harsonáktól
 sem támad rés köntörfaladon
 hiába rejtelek el
 kibújsz belőlem
 mint szög a zsákból

Különös érzés újraolvasni a költő negyedszázada írott versét, mert tudom: nem érkezik már újabb vers tőle. Bár eredetileg szerelmes szakítást ábrázolhatott, pár hónappal Fecske Csaba halála után olvasva a vers kezdő sorát óhatatlanul az elnémuló költőhöz kötöm, mintha saját magáról írta volna, hogy „megvakultak a szavak”.

Az általában havi rendszerességgel, évtizedeken át a szerkesztőségbe érkező művei sora *mint a fregoli kötele* fűztek össze, bár személyesen soha nem találkoztunk. Gyakran vitatkoztunk, akár egy-egy szó vagy sor tökéletesítésén, és mert sosem *köntörfalaztam*, olykor meg is haragudott rám. Aztán *az érzés kihúlt*, és sokszor inkább magát okolta, mint a szigorú szerkesztőket. Előbb-utóbb egyezsége jutottunk, *jerikói harsonákkal* sosem támadt rám. „Küldöm szeretettel”, írta, vagy „küldöm barátsággal”, és a szavai újra meg újra felbukkantak a Ligetben vagy a Szitakötő oldalain. S lám, most is, *mint szög a zsákból*, kibújnak szavai az új rovatban is.

Az év elején írt üzenetéből tudtuk, hogy szépkorúak otthonába költözött, de onnan is küldte verseit és oda kérte a tiszteletpéldányt. A tavaszi Szitakötőt egy versével épp a halála előtti napon kaphatta meg. Vajon látta még?

kép | irodalmijelen.hu